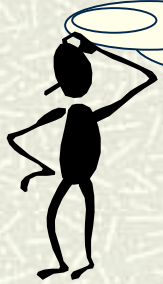

Zaawansowane procedury syntezy logicznej

Dekompozycja funkcjonalna

Niestety metoda dekompozycji polegająca na zastosowaniu twierdzenia Curtisa jest absolutnie nieprzydatna w automatycznych obliczeniach komputerowych

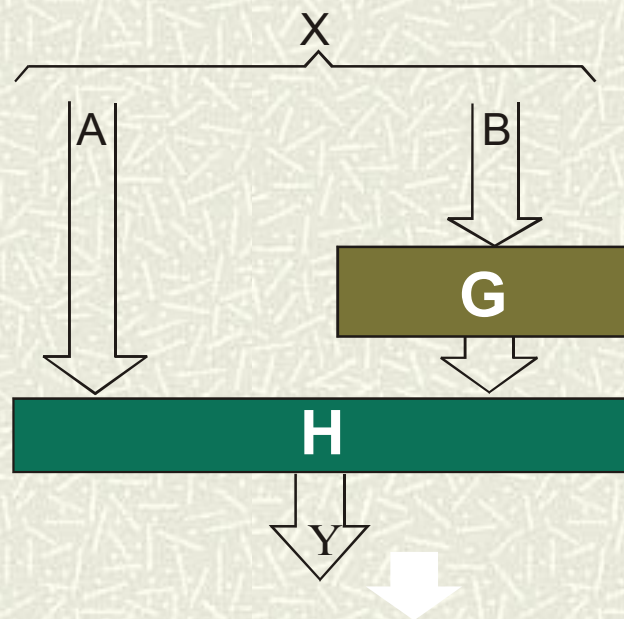

Znacznie skuteczniejsza jest metoda dekompozycji, w której obliczenia są wykonywane przy pomocy tzw. rachunku podziałów

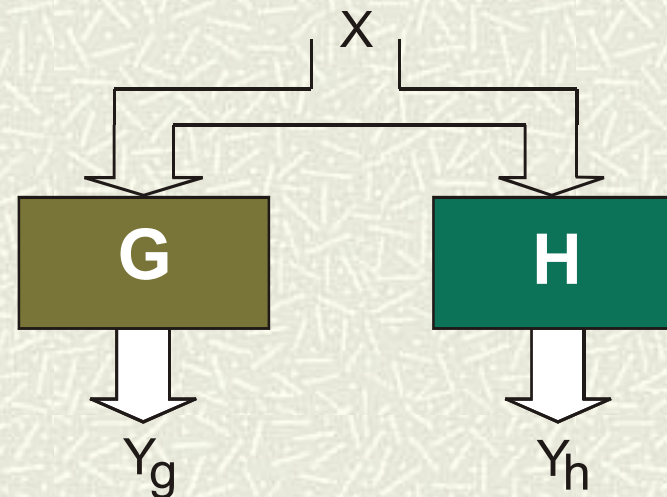
Algorytmy dekompozycji

Dekompozycję funkcjonalną nazywać będziemy szeregową, dla odróżnienia od równoległej

Szeregowa

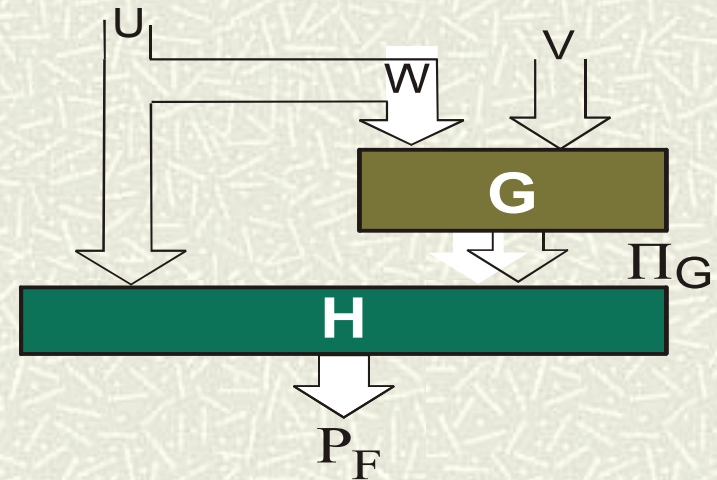
Równoległa

Twierdzenie o dekompozycji

... w ujęciu rachunku podziałów

U, V są rozłącznymi podzbiorami X
oraz $W \subset U$

Funkcję $F: \mathbf{B}^n \rightarrow \{0,1\}^m$ można zrealizować w strukturze:

$$F = H(U, G(V, W))$$

wtedy i tylko wtedy, gdy istnieje podział $\Pi_G \geq P_{V \cup W}$ taki, że:

$$P_U \cdot \Pi_G \leq P_F$$

Elementy rachunku podziałów

Podziałem na zbiorze S jest system zbiorów $P = \{B_i\}$, którego bloki są rozłączne, czyli

$$B_i \cap B_j = \emptyset, \text{ jeśli tylko } i \neq j.$$

Dla $S = \{1,2,3,4,5,6\}$, $P = \{\{1,2\}, \{3,5\}, \{4,6\}\}$ jest podziałem na S .

$$P = (\overline{1,2}; \overline{3,5}; \overline{4,6})$$

Iloczyn podziałów oraz relacja \leq .

Elementy rachunku podziałów...

Powiemy, że podział P_a jest *nie większy* od P_b (co oznaczamy: $P_a \leq P_b$), jeśli każdy blok z P_a jest zawarty w pewnym bloku z P_b .

Iloczynem podziałów $P_a \cdot P_b$ nazywamy największy (względem relacji \leq) podział, który jest nie większy od P_a oraz P_b .

$$P_a = (\overline{1,2,4}; \overline{3,5,6}) \quad P_b = (\overline{1,4}; \overline{2,6}; \overline{3,5}) \quad P_c = (\overline{1,2}; \overline{4,6}; \overline{3,5})$$

$$P_c \leq P_a \text{ Tak}$$

$$P_c \not\leq P_b \text{ NIE!}$$

$$P_a \cdot P_b = (\overline{1,4}; \overline{2,6}; \overline{3,5})$$

Elementy rachunku podziałów...

Podział ilorazowy

Niech P_a i P_b są podziałami na S oraz $P_a \geq P_b$. Podział $P_a | P_b$ jest podziałem ilorazowym P_a i P_b , jeżeli jego elementy są blokami P_b , a bloki są blokami P_a . Na przykład:

$$P_a = \overline{1,6,7}; \overline{2,3,8}; \overline{4,5}$$

$$P_b = \overline{1}; \overline{2,8}; \overline{3}; \overline{4,5}; \overline{6,7}$$

$$P_a | P_b = \overline{(1)(6,7)}; \overline{(3)(2,8)}; \overline{(4,5)}$$

Przykład

Synteza układów logicznych str. 197

```
.type fr
.i 10
.o 1
.p 25
0010111010 0
1010010100 0
0100011110 0
1011101011 0
1100010011 0
0100010110 0
1110100110 0
0100110000 0
0101000010 0
0111111011 1
0000010100 1
1101110011 1
0100100000 1
0100011111 1
0010000110 1
1111010001 1
1111101001 1
1111111111 1
0010000000 1
1101100111 1
0010001111 1
1111100010 1
1010111101 1
0110000110 1
0100111000 1
.e
```

Można wykazać, że funkcja ta
jest zależna od

7 argumentów!

$$X = \{x_3, x_5, x_6, x_7, x_8, x_9, x_{10}\}$$

Specyfikacja funkcji – podziałami

$$P_3 = \overline{\{3,5,6,8,9,11,12,13,14,20,25\}}; \overline{\{1,2,4,7,10,15,16,17,18,19,21,22,23,24\}}$$

$$P_5 = \overline{\{2,3,5,6,9,11,14,15,16,19,21,24\}}; \overline{\{1,4,7,8,10,12,13,17,18,20,22,23,25\}}$$

$$P_6 = \overline{\{4,7,9,13,15,17,19,20,21,22,24\}}; \overline{\{1,2,3,5,6,8,10,11,12,14,16,18,23,25\}}$$

$$P_7 = \overline{\{2,5,6,7,8,9,11,12,13,15,16,19,20,22,24\}}; \overline{\{1,3,4,10,14,17,18,21,23,25\}}$$

$$P_8 = \overline{\{1,4,5,8,9,10,12,13,16,17,19,22,25\}}; \overline{\{2,3,6,7,11,14,15,18,20,21,23,24\}}$$

$$P_9 = \overline{\{2,8,11,13,16,17,19,23,25\}}; \overline{\{1,3,4,5,6,7,9,10,12,14,15,18,20,21,22,24\}}$$

$$P_{10} = \overline{\{1,2,3,6,7,8,9,11,13,15,19,22,24,25\}}; \overline{\{4,5,10,12,14,16,17,18,20,21,23\}}$$

$$P_f = \overline{\{1,2,\dots,9\}}; \overline{\{10,\dots,25\}}$$

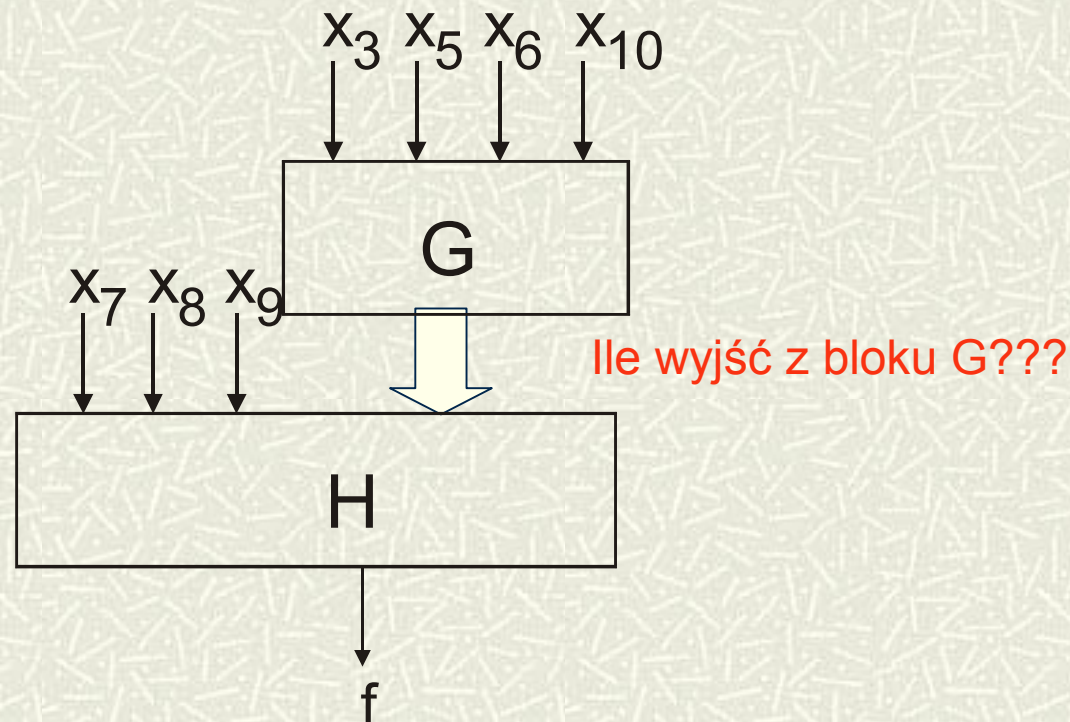
Ustalenie zbiorów U i V

$$X = \{x_3, x_5, x_6, x_7, x_8, x_9, x_{10}\}$$

Przyjmujemy arbitralnie...

$$U = \{x_7, x_8, x_9\}$$

$$V = \{x_3, x_5, x_6, x_{10}\}$$

Obliczenie podziałów P_U, P_V

$$P_U = P_7 \cdot P_8 \cdot P_9$$

$$P_V = P_3 \cdot P_5 \cdot P_6 \cdot P_{10}$$

Nie ma sprawy:
To proste

$$P_U = (\overline{1,4,10}; \overline{2,11}; \overline{3,14,18,21}; \overline{5,9,12,22}; \overline{6,7,15,20,24}; \overline{8,13,16,19}; \overline{17,25}; \overline{23})$$

$$P_V = (\overline{1}; \overline{2}; \overline{3,6,11}; \overline{4,17}; \overline{5,14}; \overline{7,22}; \overline{8,25}; \overline{9}; \overline{10,18,23}; \overline{12}; \overline{13}; \overline{15,19,24}; \overline{16}; \overline{20}; \overline{21})$$

Jak wyznaczyć Π_G

Podział ilorazowy:

$$P_u | P_F$$

Względem poprzedniej definicji: $P_u | P_u \cdot P_F$

Podział ilorazowy

$$P_U = \frac{\overline{(1,4,10)} ; \overline{(2,11)} ; \overline{(3,14,18,21)} ; \overline{(5,9,12,22)} ; \overline{(6,7,15,20,24)} ;}{\overline{(8,13,16,19)} ; \overline{(17,25)} ; \overline{(23)}}$$

$$P_f = \overline{\{1,2,\dots,9; 10,\dots,25\}}$$

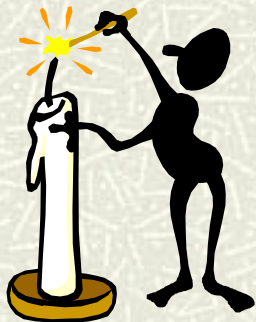
$$P_U|P_F = ((1,4)(10) ; (2)(11) ; (3)(14,18,21) ; (5,9)(12,22) \\ (6,7)(15,20,24) ; (8)(13,16,19) ; (17,25) ; (23))$$

Jak wyznaczyć Π_G ???

Przypomnijmy twierdzenie o dekompozycji:

$F = H(U, G(V))$ wtedy i tylko wtedy, gdy istnieje podział $\Pi_G \geq P_V$ taki, że:

$$P_U \cdot \Pi_G \leq P_F$$

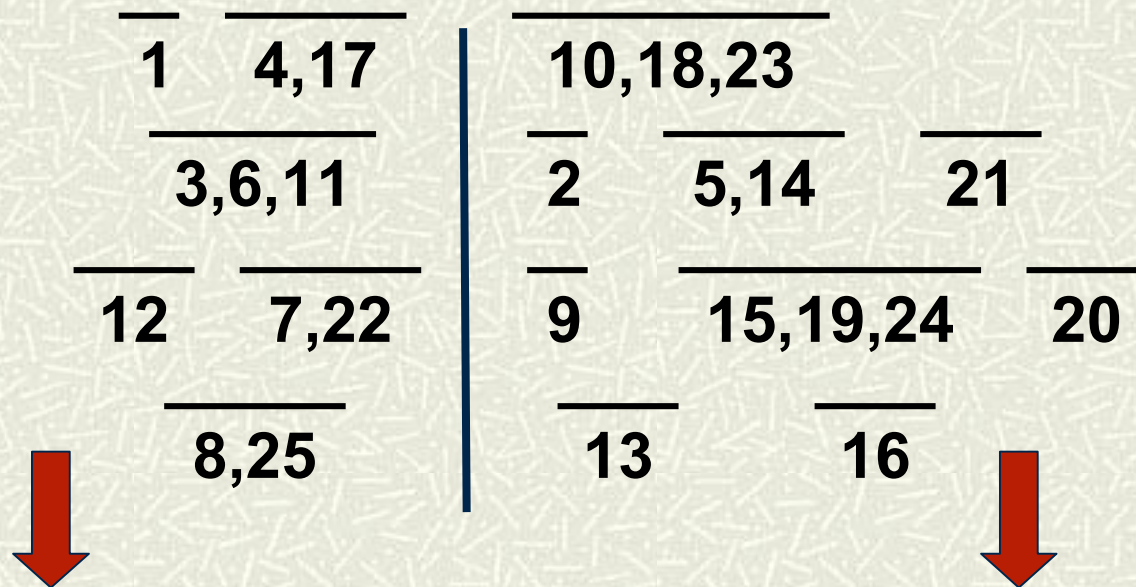

Podział Π_G tworzymy z bloków P_V zgodnie z podziałem ilorazowym $P_U | P_F$

Obliczenie Π_G

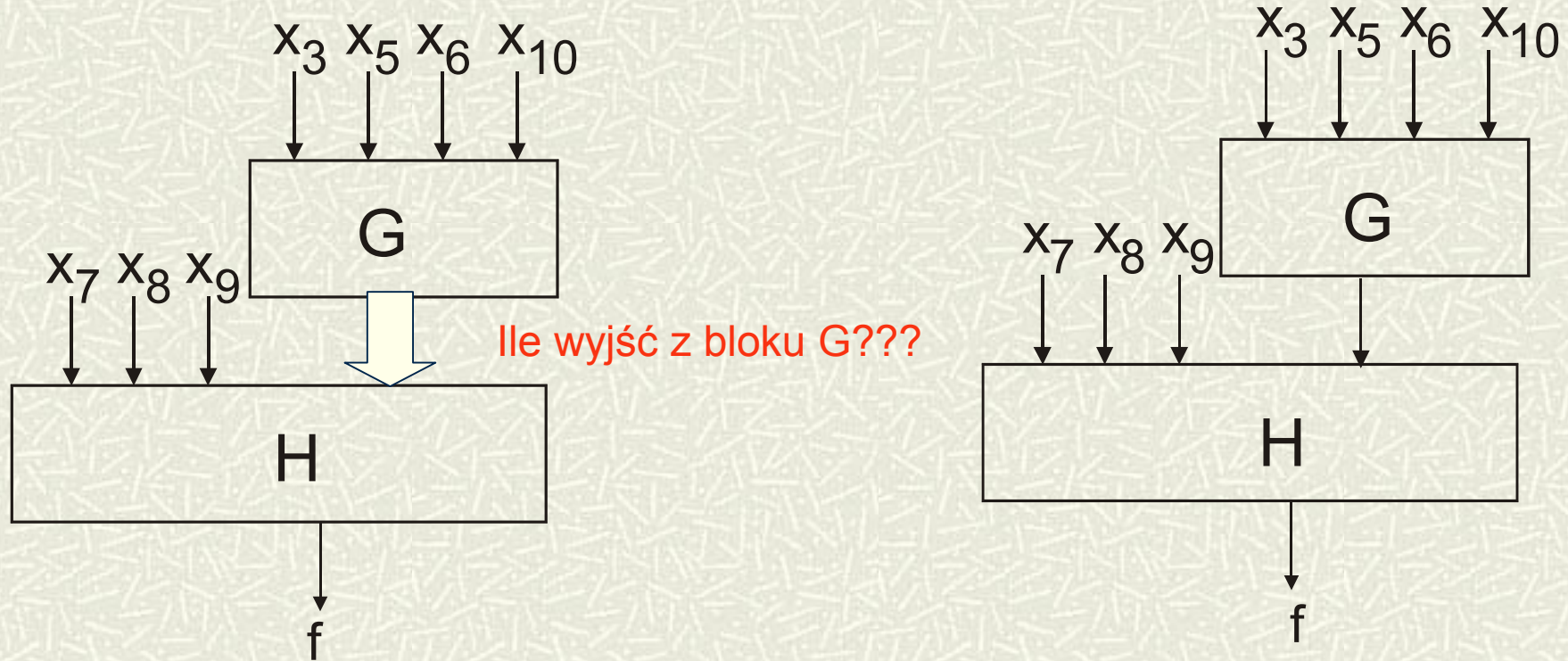
$$P_u|P_F = ((1,4)(10) ; (2)(11) ; (3)(14,18,21) ; (5,9)(12,22) ; \\ (6,7)(15,20,24) ; (8)(13,16,19) ; (17,25) ; (23))$$

$$P_V = (\overline{1}; \overline{2}; \overline{3,6,11}; \overline{4,17}; \overline{5,14}; \overline{7,22}; \overline{8,25}; \overline{9}; \overline{10,18,23}; \overline{12}; \overline{13}; \overline{15,19,24}; \overline{16}; \overline{20}; \overline{21})$$

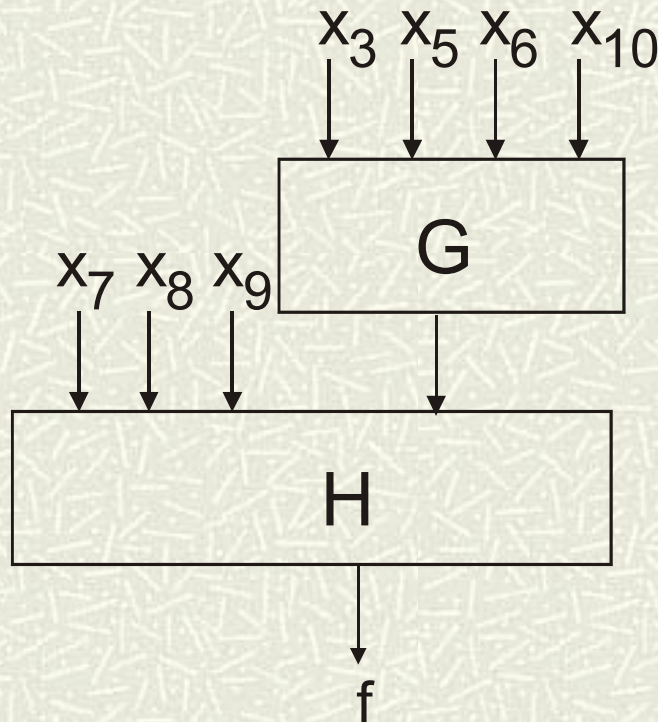
$$\Pi_g = (\overline{1,3,4,6,7,8, 11,12,17,22,25}; \overline{2,5,9,10,13,14,15,16,18,19,20,21,23,24})$$

Jak było ...

Teraz wiemy, skoro Π_G jest dwublokowy

Co dalej ...

Zawartość bloków G i H , czyli tablice prawdy funkcji G i H

Funkcja G

$$\Pi_g = (\overline{1,3,4,6,7,8}, \overline{11,12,17,22,25}; \overline{2,5,9,10,13,14,15,16,18,19,20,21,23,24})$$

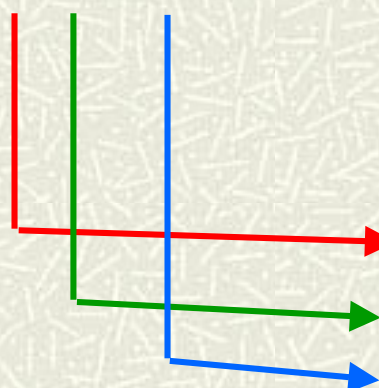
$$P_3 = \{\overline{3,5,6,8,9,11,12,13,14,20,25}; \overline{1,2,4,7,10,15,16,17,18,19,21,22,23,24}\}$$

$$P_5 = \{\overline{2,3,5,6,9,11,14,15,16,19,21,24}; \overline{1,4,7,8,10,12,13,17,18,20,22,23,25}\}$$

$$P_6 = \{\overline{4,7,9,13,15,17,19,20,21,22,24}; \overline{1,2,3,5,6,8,10,11,12,14,16,18,23,25}\}$$

$$P_{10} = \{\overline{1,2,3,6,7,8,9,11,13,15,19,22,24,25}; \overline{4,5,10,12,14,16,17,18,20,21,23}\}$$

$$P_V = (\overline{1}; \overline{2}; \overline{3,6,11}; \overline{4,17}; \overline{5,14}; \overline{7,22}; \overline{8,25}; \overline{9}; \overline{10,18,23}; \overline{12}; \overline{13}; \overline{15,19,24}; \overline{16}; \overline{20}; \overline{21})$$

x_3	x_5	x_6	x_{10}	g
1	1	1	0	0
1	0	1	0	1
0	0	1	0	0
		⋮		

Funkcja H

$$P_7 = \{\overline{2,5,6,7,8,9,11,12,13,15,16,19,20,22,24}; \overline{1,3,4,10,14,17,18,21,23,25}\}$$

$$P_8 = \{\overline{1,4,5,8,9,10,12,13,16,17,19,22,25}; \overline{2,3,6,7,11,14,15,18,20,21,23,24}\}$$

$$P_9 = \{\overline{2,8,11,13,16,17,19,23,25}; \overline{1,3,4,5,6,7,9,10,12,14,15,18,20,21,22,24}\}$$

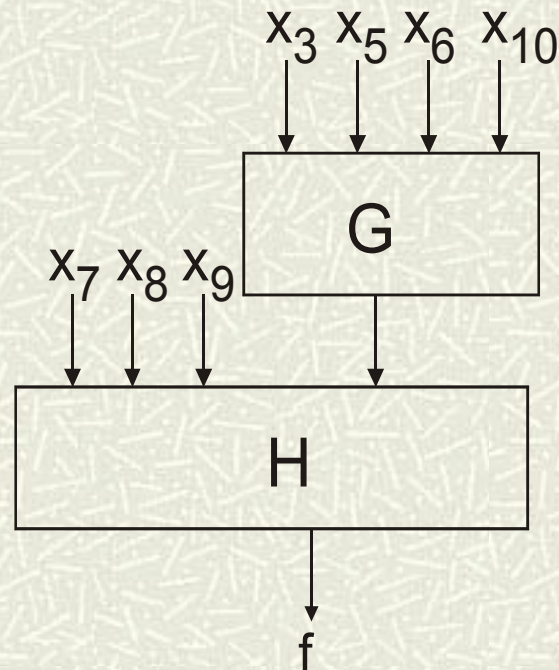
$$\Pi_g = (\overline{1,3,4, 6, 7, 8, 11, 12, 17, 22, 25}; \overline{2, 5, 9, 10, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 23, 24})$$

$$P_U \bullet \Pi_G = (\overline{1,4}; \overline{10}; \overline{2}; \overline{11}; \overline{3}; \overline{14, 18, 21...}) \leq P_F$$

x_7	x_8	x_9	g	h
1	0	1	0	0
1	0	1	1	1
0	1	0	1	0
⋮				

Praktyczny wynik dekompozycji funkcji z przykładu

```
.type fr
.i 10
.o 1
.p 25
0010111010 0
1010010100 0
0100011110 0
1011101011 0
1100010011 0
0100010110 0
1110100110 0
0100110000 0
0101000010 0
0111111011 1
0000010100 1
1101110011 1
0100100000 1
0100011111 1
0010000110 1
1111010001 1
1111101001 1
1111111111 1
0010000000 1
1101100111 1
0010001111 1
1111100010 1
1010111101 1
0110000110 1
0100111000 1
.e
```


Tylko 2 komórki

Dekompozycja zespołu funkcji

Twierdzenie w ujęciu rachunku podziałów jest ogólne, obliczenia są niezależne od liczby wyjść funkcji F .

Przykład dekompozycji zespołu funkcji (SUL Tabl. 8.3)

	$x_1 x_2 x_3 x_4 x_5$	$y_1 y_2 y_3$
1	0 0 0 0 0	0 0 0
2	0 0 0 1 1	0 1 0
3	0 0 0 1 0	1 0 0
4	0 1 1 0 0	0 1 1
5	0 1 1 0 1	0 0 1
6	0 1 1 1 0	0 1 0
7	0 1 0 0 0	0 0 1
8	1 1 0 0 0	0 0 1
9	1 1 0 1 0	0 0 0
10	1 1 1 0 0	1 0 0
11	1 1 1 1 1	0 1 1
12	1 1 1 1 0	0 1 0
13	1 0 0 0 1	0 0 1
14	1 0 0 1 1	0 0 0
15	1 0 0 1 0	1 0 0

$$P_1 = (\overline{1,2,3,4,5,6,7}; \overline{8,9,10,11,12,13,14,15})$$

$$P_2 = (\overline{1,2,3,13,14,15}; \overline{4,5,6,7,8,9,10,11,12})$$

$$P_3 = (\overline{1,2,3,7,8,9,13,14,15}; \overline{4,5,6,10,11,12})$$

$$P_4 = (\overline{1,4,5,7,8,10,13}; \overline{2,3,6,9,11,12,14,15})$$

$$P_5 = (\overline{1,3,4,6,7,8,9,10,12,15}; \overline{2,5,11,13,14})$$

$$P_F = (\overline{1,9,14}; \overline{5,7,8,13}; \overline{2,6,12}; \overline{4,11}; \overline{3,10,15})$$

Przykład...

Dla $U = \{x_3, x_4\}$ oraz $V = \{x_1, x_2, x_5\}$.

Podział $P_U = P_3 P_4$ ($P_i = P(x_i)$), a więc:

$$P_U = \overline{1,7,8,13}; \overline{2,3,9,14,15}; \overline{4,5,10}; \overline{6,11,12}$$

$$P_F = \overline{1,9,14}; \overline{5,7,8,13}; \overline{2,6,12}; \overline{4,11}; \overline{3,10,15}$$

$$P_U|P_F = \overline{(1)(7,8,13)}; \overline{(2)(9,14)(3,15)}; \overline{(4)(5)(10)}; \overline{(11)(6,12)}$$

$$P_V = \overline{1,3}; \overline{2}; \overline{4,6,7}; \overline{5}; \overline{8,9,10,12}; \overline{11}; \overline{13,14}; \overline{15}$$

gdzie bloki P_V są oznaczone kolejno B_1, B_2, \dots, B_8 .

Jak wyznaczyć Π_G ???

Przykład c.d.

$$P_U = \overline{1,7,8,13}; \overline{2,3,9,14,15}; \overline{4,5,10}; \overline{6,11,12}$$

$$P_F = \overline{1,9,14}; \overline{5,7,8,13}; \overline{2,6,12}; \overline{4,11}; \overline{3,10,15}$$

$$P_V = \overline{1,3}; \overline{2}; \overline{4,6,7}; \overline{5}; \overline{8,9,10,12}; \overline{11}; \overline{13,14}; \overline{15}$$

$$P_U|P_F = \overline{(1)(7,8,13)}; \overline{(2)(9,14)(3,15)}; \overline{(4)(5)(10)}; \overline{(11)(6,12)}$$

(2)	(9,14)	(3,15)
$\overline{2}$	$\overline{8,9,10,12}$ $\overline{13,14}$	$\overline{1,3}$ $\overline{15}$
$\overline{4,6,7}$		$\overline{5}$
		$\overline{11}$

$$\Pi_G = \overline{2,4,6,7}; \overline{8,9,10,12,13,14}; \overline{1,3,5,11,15}$$

Przykład c.d.

Dla $U = \{x_3, x_4\}$ oraz $V = \{x_1, x_2, x_5\}$.

$$P_U = \overline{1,7,8,13}; \overline{2,3,9,14,15}; \overline{4,5,10}; \overline{6,11,12}$$

$$P_V = \left(\overline{\begin{smallmatrix} 000 \\ 1,3 \end{smallmatrix}}; \overline{\begin{smallmatrix} 001 \\ 2 \end{smallmatrix}}; \overline{\begin{smallmatrix} 010 \\ 4,6,7 \end{smallmatrix}}; \overline{\begin{smallmatrix} 011 \\ 5 \end{smallmatrix}}; \overline{\begin{smallmatrix} 110 \\ 8,9,10,12 \end{smallmatrix}}; \overline{\begin{smallmatrix} 111 \\ 11 \end{smallmatrix}}; \overline{\begin{smallmatrix} 101 \\ 13,14 \end{smallmatrix}}; \overline{\begin{smallmatrix} 100 \\ 15 \end{smallmatrix}} \right)$$

Należy zakodować bloki Π_G

$$\Pi_G = \overline{\begin{smallmatrix} 01 \\ 2,4,6,7 \end{smallmatrix}}; \overline{\begin{smallmatrix} 10 \\ 8,9,10,12, 13,14 \end{smallmatrix}}; \overline{\begin{smallmatrix} 00 \\ 1,3,5,11,15 \end{smallmatrix}}$$

$$P_U \bullet \Pi_G \leq P_F$$

Tablice prawdy G i H

G:

	x_1	x_2	x_5	g_1	g_2
$\overline{1,3}$	0	0	0	0	0
$\overline{2}$	0	0	1	0	1
$\overline{4,6,7}$	0	1	0	0	1
$\overline{5}$	0	1	1	0	0

$$P_1 = (\overline{1,2,3,4,5,6,7}; \overline{8,9,10,11,12,13,14,15})$$

$$P_2 = (\overline{1,2,3,13,14,15}; \overline{4,5,6,7,8,9,10,11,12})$$

$$P_3 = (\overline{1,2,3,7,8,9,13,14,15}; \overline{4,5,6,10,11,12})$$

$$P_4 = (\overline{1,4,5,7,8,10,13}; \overline{2,3,6,9,11,12,14,15})$$

$$P_5 = (\overline{1,3,4,6,7,8,9,10,12,15}; \overline{2,5,11,13,14})$$

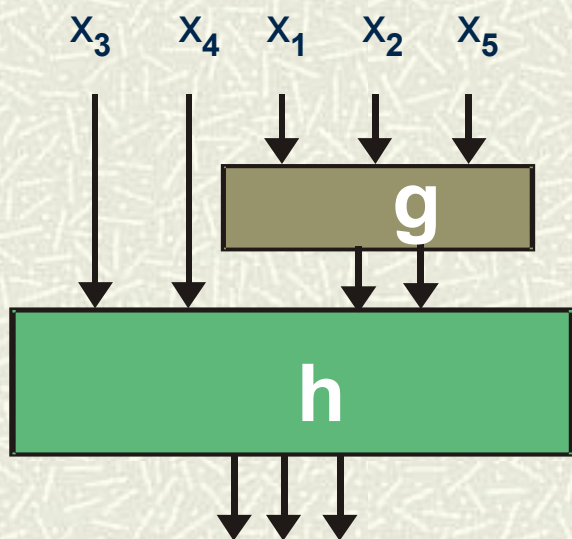
$$\Pi_G = \overline{2,4,6,7} ; \overline{8,9,10,12,13,14} ; \overline{1,3,5,11,15}$$

H:

	x_3	x_4	g_1	g_2	y_1	y_2	y_3
$\overline{1}$	0	0	0	0	0	0	0
$\overline{7}$	0	0	0	1	0	0	1
$\overline{8,13}$	0	0	1	0	0	0	1
$\overline{3,15}$	0	1	0	0	1	0	0

Co uzyskaliśmy...

Funkcje g i h można obliczyć jawnie...z tablic prawdy
można uzyskać realizacje na bramkach.

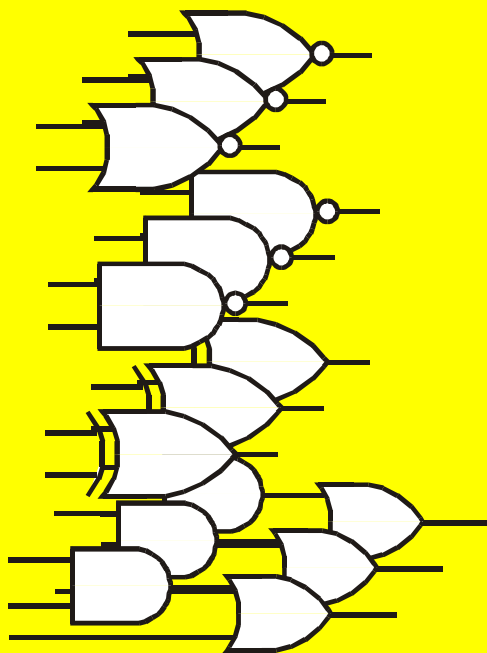

**Ale dla struktur FPGA
wystarczy schemat
dekompozycji i tablice
prawdy.**

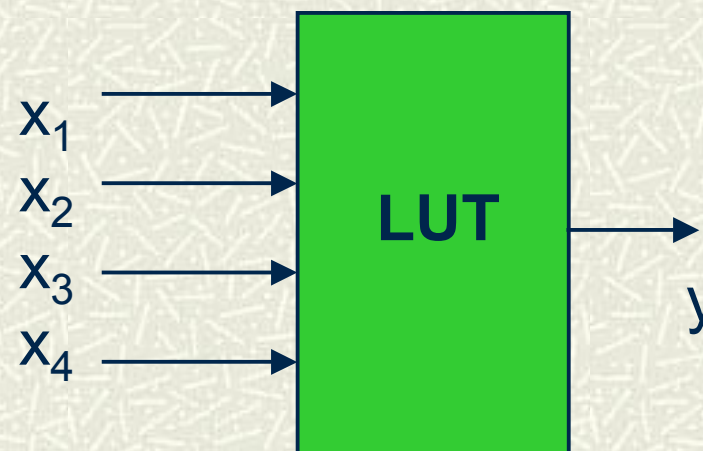
**Proces minimalizacji
jest niepotrzebny!!!**

Przyczyna wad systemów komercyjnych

Library of gates

Komórka LUT struktur FPGA

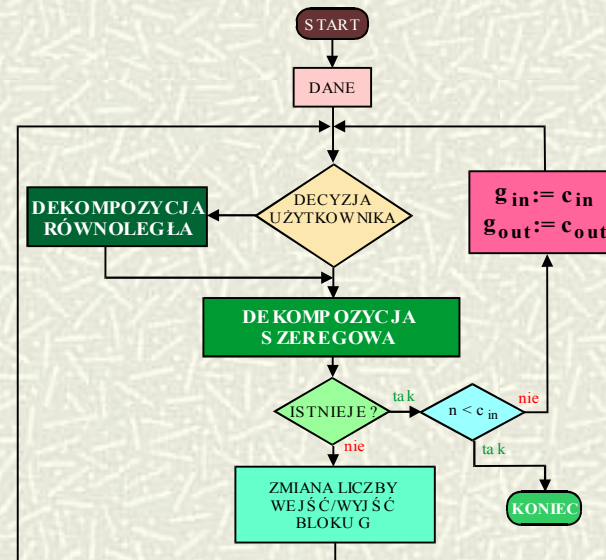

$$y = f(x_1, x_2, x_3, x_4) !!!$$

Przykład z Synteza układów logicznych

```
.type fr
.i 10
.o 1
.p 25
0010111010 0
1010010100 0
0100011110 0
1011101011 0
1100010011 0
0100010110 0
1110100110 0
0100110000 0
0101000010 0
0111111011 1
0000010100 1
1101110011 1
0100100000 1
0100011111 1
0010000110 1
1111010001 1
1111101001 1
1111111111 1
0010000000 1
1101100111 1
0010001111 1
1111100010 1
1010111101 1
0110000110 1
0100111000 1
.e
```

Demain

Demain 2 komórki LUT

Szczegółowy opis w książce *Synteza układów logicznych*, przykład 9.5, str. 257

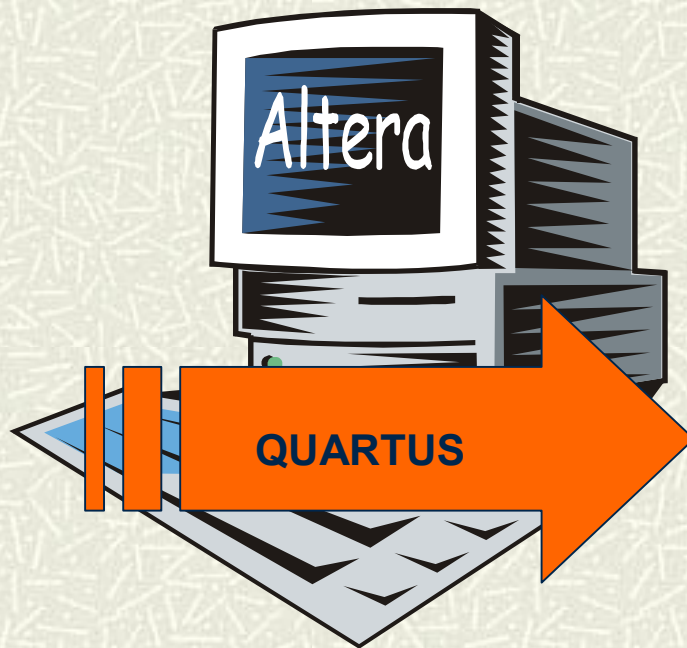
Amerykański System
MAX+PLUSII

23 komórki LUT

Zagadka

Na ilu komórkach zrealizuje tę funkcję
amerykański system QUARTUS?

?? kom. (FLEX)
lub ?? kom. (Stratix)!!!